

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4243/2021
26.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милица Кулићан адвокат из ..., ради укидања издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/21 од 14.06.2021. године, у седници већа одржаној 26.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/21 од 14.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 31/21 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се укине његова обавеза плаћања законског издржавања туженој установљена пресудом Основног суда у Кикинди П2 447/16 од 18.04.2017. године, ставом петим, из разлога што су престали законски разлози за плаћање законског издржавања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 33.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 250/21 од 14.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди П2 31/21 од 22.04.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На друге

битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом које су биле или могле да буду од утицаја на доношење законите и правилне одлуке се конкретно не указује, док битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља ревизијски разлог, на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је отац тужене и правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 447/16 од 18.04.2017. године обавезан је да доприноси издржавању тада малолетне ћерке износом од 20% од зараде почев од 18.04.2017. године па убудуће док за то постоје законски разлози. Тужена је рођена ...2002. године и ...2020. године постала је пунолетна. Школске 2019/2020 године тужена је као редован ученик завршила трећи степен трогодишње средње школе ... школе у ..., образовног смера – ... Школовање је наставила школске 2020/2021 године у истој средњој школи тако што је уписала доквалификацију за образовни профил ..., за који школовање траје четири године. Са школом је закључила уговор о условима школовања ванредних ученика – доквалификација, по коме је дужна да сноси трошкове школовања према ценовнику школе, да се придржава рокова уплате школарине и пријављивања испита. У испитним роковима новембар, децембар и фебруар тужена је положила испите из два предмета. Тужбом поднетом 23.09.2020. године тужилац је у овој парници тражио укидање обавезе издржавања из разлога што је тужена навршила 18 година живота и не налази се више на редовном школовању.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за укидање обавезе издржавања одбијен као неоснован.

Родитељи су након стицања пунолетства дужни да издржавају своје дете које се редовно школује, а њихова обавеза траје до истека времена трајања школовања у одговарајућој школи односно факултету. Обавеза родитеља у сваком случају престаје када дете наврши 26 година живота (члан 155. став 2. Породичног закона). Издржавање пунолетног детета које се школује условљено је постојећим могућностима родитеља. Стога су родитељи у обавези да се старају о даљем школовању и стручном усавршавању своје пунолетне деце у мери у којој то по редовном току ствари допуштају њихове материјалне могућности. За стицање права на издржавање није од пресудне важности да ли дете има формално статус редовног или ванредног ученика, већ околност да се школовање одвија континуирано и без великих прекида.

У конкретном случају, тужена је након завршене трогодишње средње школе наставила школовање у наредној школској години, у циљу стицања вишег степена образовања, дакле без прекида у школовању и у прва три испитна рока положила је два предмета, па је правилан закључак нижестепених судова да овакав наставак школовања упућује на закључак о редовном извршавању школских обавеза. Сврха стицања вишег степена образовања детета је стицање већих и бољих могућности за његово запослење, а родитељи су дужни да тада доприносе издржавању детета у складу са својим могућностима које утичу на одређивање висине издржавања, али не и на основаност самог права на издржавање.

У том правном контексту није од утицаја околност што је тужена наставила школовање као ванредни ученик и плаћа трошкове школовања, с обзиром да дете има право на издржавање од родитеља ако су испуњена два услова: да се редовно школује и да није навршило 26 година живота, како је то прописано чланом 155. став 2. Породичног закона, а тужена испуњава овај законски услов.

Наводима ревизије неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да се тужена не налази на редовном школовању јер не похађа наставу већ само полаже испите, јер је у поступку утврђено да се тужена и даље налази на редовном школовању.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост побијане пресуде с обзиром да се понављају наводи који су истицани у жалби а који су правилно цењени од стране другостепеног суда, ревизија је неоснована.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљкови, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић